

Daniels bok – nummer etthundraåttiofyra

Sabbaten och inkarnationen: hörnstenar i den milleritiska beseglingsprocessen

Jeff Pippenger

2024-04-14

Det slutliga provet för den milleritiska generationen, som misslyckades i prövningsprocessen, började år 1856, när ökat ljus kom över de ”sju tiderna” i Tredje Moseboken tjugosex. Från 1856 till 1863 markerade Laodiceabudskapet en sista tidsperiod inom den period som började med den tredje ängelns ankomst den 22 oktober 1844. Den tidsperioden representeras av verserna tretton till femton i Daniel kapitel elva.

Den tidsperioden åskådliggörs inte bara av dessa verser, utan också av den historia som uppfyllde dessa verser, liksom av det geografiska vittnesbördet från Panium, som också är Caesarea Filippi. Caesarea Filippi besöktes avsiktligt av Kristus strax före korset, och korset representerar söndagslagen, vilken representeras av vers sexton. Den 22 oktober 1844 identifierade Lejonet av Juda stam sabbatsläran i ett särskilt ljus. Sedan, vid slutet av den prövningsprocessen, introducerade Han en ökning av kunskap beträffande ”sju tider”, och ”sju tider” i Tredje Mosebok tjugosex är en sabbatslära. Det är sabbatsbudet om landets vila som är en direkt parallell till sabbatsbudet om människors vila. Tidsprofetian om de tvåtusen femhundraåtta åren och de tvåtusen trehundra åren slutade båda den 22 oktober 1844.

Den avslutande perioden av prövningsprocessen, från 1856 till 1863, var en större uppenbarelse av sabbaten, vilken hade ställts i ett särskilt ljus i början av beseglensens och prövningens process. Den historia som representeras av uppfyllelsen av verserna tretton till femton i Daniel elva utgör den prövningsperiod då Guds sigill för evigheten präglas på de etthundrafyrtiofyra tusen. I denna historia förenas de två stavarna i Hesekiel. Föreningen av de två stavarna representerar föreningen av gudomlighet med mänsklighet, och den lära som lyser i ett särskilt ljus i denna historia är läran om inkarnationen.

Av denna anledning erkände Petrus, när han i Caesarea Filippi identifierade Kristus som Guds Son, att Kristus såsom Guds Son representerade sin dubbla natur såsom Guds gudomlige Son, som hade tagit mänskligt kött på sig och därigenom blivit Människosonen.

”När lärjungarna utforskade profetiorna som vittnade om Kristus, fördes de in i gemenskap med Gudomen och lärde känna Honom som hade uppstigit till himlen för att fullborda det verk Han hade påbörjat på jorden. De insåg att i Honom bodde en kunskap som ingen människa, utan bistånd av den gudomliga makten, kunde fatta. De behövde hjälpen från Honom som kungar, profeter och rättfärdiga män hade förutsagt. Med förundran läste och omläste de de profetiska framställningarna av Hans karaktär och verk. Hur dunkelt hade de inte förstått de profetiska skrifterna! hur långsamma hade de inte varit att ta till sig de stora sanningar som vittnade om Kristus! När de såg på Honom i Hans förnedring, då Han vandrade som människa bland människor, hade de inte förstått hans inkarnations mysterium, den dubbla karaktären i

Hans natur. Deras ögon var tillslutna, så att de inte fullt ut kände igen det gudomliga i det mänskliga. Men efter att de hade blivit upplysta av den Helige Ande, hur längtade de inte efter att få se Honom igen och att få kasta sig ned vid Hans fötter!” The Desire of Ages, 507.

Den 22 oktober 1844 fram till 1863 representerar beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen. Denna period började med att sabbaten framhävdes som den särskilda sanningen bland de många sanningar som avförseglas under beseglingens tid. Perioden inledde den sjunde basunens ljudande, vilket anger när Guds hemlighet skulle fullbordas.

Men i den sjunde ängels dagars röst, när han börjar blåsa i basunen, skall Guds hemlighet fullbordas, såsom han har förkunnat för sina tjänare profeterna. Uppenbarelseboken 10:7.

Den sjunde ängeln är också det tredje ve, ty beseglingen äger rum i den historiska period då Islams krigföring är verksam. Hade milleritisk adventism varit trogen under den period som följde efter den 22 oktober 1844, skulle Islam, som hade blivit återhållet den 11 augusti 1840, ha blivit lösgivet.

”Om adventisterna, efter den stora besvikelsen år 1844, hade hållit fast vid sin tro och fortsatt enigt i Guds öppnande försyn, tagit emot den tredje ängels budskap och i den helige Andes kraft förkunnat det för världen, skulle de ha fått se Guds frälsning; Herren skulle ha verkat mäktigt genom deras ansträngningar, verket skulle ha fullbordats, och Kristus skulle redan ha kommit för att ta emot sitt folk till deras lön. Men under den period av tvivel och osäkerhet som följde efter besvikelsen gav många av de adventtroende upp sin tro.... Så blev verket hindrat, och världen lämnades i mörker. Hade hela adventistskaran förenat sig kring Guds bud och Jesu tro, hur helt annorlunda skulle då inte vår historia ha varit!” Evangelism, 695.

Den 22 oktober 1844 började den sjunde basunen ljuda, och även jubelårets basun började ljuda.

Och du skall räkna sju årsveckor åt dig, sju gånger sju år; och tiden för de sju årsveckorna skall för dig vara fyrtionio år. Sedan skall du låta jubelårets horn ljuda på sjunde månadens tionde dag; på försoningsdagen skall ni låta hornet ljuda över hela ert land. Och ni skall helga det femtionde året och utropa frihet i landet för alla dess invånare: det skall vara ett jubelår för er; och var och en skall återvända till sin egendom, och var och en skall återvända till sin släkt. Leviticus 25:8–10.

När beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen börjar, ljuder en trumpet som anger att den krigföring som Islam har fullbordat har anlänt, och en trumpet som förkunnar frihet för dem som har varit syndens slavar. Den ena trumpeteten anger den yttre historien, och den andra representerar den inre erfarenheten hos detta sista tidens förbundsfolk. Deras slaveri upphör när deras mänsklighet förenas med Hans gudomlighet för evigheten. Rad på rad är dessa två trumpeter en och samma trumpet, ty jubelårstrumpeten ljuder endast på försoningsdagen, och försoningsdagen börjar när den sjunde trumpeteten i det tredje veet ljuder. Den lära som representerade båda trumpeterna i den milleritiska rörelsen var sabbatens ljus. Det ljus som representerar båda trumpeterna i dessa sista dagar är inkarnationens lära. Rad på rad är sabbaten och inkarnationens lära en och samma lära.

Petrus bekännelse identifierade Messias, och också Guds Son. Messias är Guds Son. Messias är Skaparen som representeras av sabbaten.

”Paulus hade aldrig sett Kristus medan han vistades här på jorden. Han hade visserligen hört om honom och om hans gärningar, men han kunde inte tro att den utlovade Messias, Skaparen av alla världar, Givaren av alla välsignelser, skulle träda fram på jorden som enbart en människa.” *Sketches from the Life of Paul*, 256.

Sabbaten identifierar Skaparen, och Skaparen var den Kristus som Petrus identifierade. Guds Son, som Petrus identifierade, är den som förenade sig med mänskligt kött för att bli Människosonen. Guds Son representerar inkarnationen.

”Kristus gav män och kvinnor kraft att övervinna. Han kom till denna värld i mänsklig gestalt, för att leva som människa bland människor. Han tog på sig den mänskliga naturens förpliktelser, för att bli prövad och frestad. I sin mänsklighet var Han delaktig av den gudomliga naturen. I sin inkarnation vann Han i en ny bemärkelse titeln Guds Son. Ängeln sade till Maria: 'Den Högstes kraft skall överskygga dig; därför skall också det heliga som föds av dig kallas Guds Son' (Luk. 1:35). Medan Han var en människas son, blev Han Guds Son i en ny bemärkelse. Så stod Han i vår värld — Guds Son, och dock genom födelsen förenad med människosläktet.” *Selected Messages*, bok 1, 226.

I Caesarea Filippi representerade Petrus' dubbla bekännelse de etthundrafyrtiofyra tusen, som förstår att Jesus är Kristus, Guds Son, och sabbatsläran som upplystes år 1844, tillsammans med inkarnationsläran som erkänns i de sista dagarna. Ljuset från den dubbla sanningen öppnas i början och slutet av beseglingens period, såsom bevitnas av beseglingens historia från den 22 oktober 1844 till 1863, och historien om de två rösterna i Uppenbarelseboken kapitel arton.

I både Milleritlinjen i beseglingsprocessen och den profetiska linjen för beseglingen i Uppenbarelseboken arton finns det ett prov alldeles i slutet av perioden där en klass uppenbaras som dåraktiga jungfrur, såsom var fallet från 1856 till 1863, och en klass uppenbaras som visa jungfrur från juli 2023 fram till den snart kommande söndagslagen. Denna sista provperiod upprepar periodens början. Samme ängel som steg ner den 11 september 2001 anlände som Mikael för att kalla de döda till liv år 2023, somliga till evigt liv och somliga till evig död. När Han anlände ledde Han sitt folk tillbaka till grundvalarna. Somliga vägrar att vandra på de gamla stigarna, somliga vandrar på de gamla stigarna. Somliga hörsammar basunens ljud, somliga vägrar att höra.

Så säger Herren: Stå på vägarna och se efter, och fråga efter de gamla stigarna, var den goda vägen går, och vandra på den, så skall ni finna ro för era själar. Men de sade: Vi vill inte vandra på den. Jag satte också väktare över er och sade: Hör på basunens ljud. Men de sade: Vi vill inte höra. *Jeremia* 6:16, 17.

Budskapet som representeras av basunen som väktarna blåser i är tvåfaldigt. Det är Islams sjunde basun och befrielsens jubelbasun. Det är budskapet om föreningen av gudomlighet med mänsklighet, vilken fullbordas genom inkarnationens mysterium och frambringar en karaktär beredd för Guds sigill, vilket är sabbaten. Budskapet, verket och de omständigheter som är

förbundna med den sista perioden av beseglingen, vilken började i juli 2023, tjugotvå år efter 2001, representeras av verserna tretton till femton i Daniel kapitel elva och av Kristi besök i Caesarea Filippi i Matteus kapitel sexton.

I liknelsen om de tio jungfrurna somnade alla jungfrurna under dröjsmålets tid. Jesus sade till sina lärjungar att Lasarus sover.

Detta sade han; och därefter sade han till dem: Vår vän Lasarus sover, men jag går för att väcka honom ur sömnen. Då sade hans lärjungar: Herre, om han sover, blir han frisk. Men Jesus hade talat om hans död; de trodde däremot att han talade om sömnens vila. Då sade Jesus rent ut till dem: Lasarus är död. Johannes 11:10–14.

Vid slutet av tjugoen dagar såg Daniel synen, och han var i en djup sömn.

Och jag, Daniel, såg ensam synen; männen som var med mig såg inte synen, men en stor bävan föll över dem, så att de flydde och dolde sig. Därför blev jag lämnad ensam och såg denna stora syn, och ingen kraft blev kvar i mig; min skönhet förvandlades i mig till fördärv, och jag behöll ingen kraft. Men jag hörde ljudet av hans ord, och när jag hörde ljudet av hans ord föll jag i djup sömn med ansiktet mot marken. Daniel 10:7–9.

De två vittnena i Uppenbarelsebokens elfte kapitel låg döda på gatan i tre och en halv dag, och Hesekiels döda ben låg i dalen. Den 18 juli 2020 kom den andliga dödens och sömnens dröjsmålstid över jungfrurna i den tredje ängelns rörelse. Tre år senare började processen att väcka och bereda Guds folk i den sista tiden till Hans baner och mäktiga här. Ängeln som steg ned den 18 juli 2020 öppnade en sanning, såsom änglar alltid gör när de stiger ned.

Den sanning som han avförseglade var erfarenheten av dröjsmålstiden och den första besvikelsen. Guds folk i den sista tiden var då förskingrat, och när processen att väcka dem hade inträtt i historien, skulle de behöva inse och erkänna att de hade varit förskingrade och att de befann sig i dröjsmålstiden. Då sändes många änglar, eller många budskap, för att stärka budskapet om dröjsmålstiden.

”Nära slutet av den andre ängelns budskap såg jag ett stort ljus från himlen lysa över Guds folk. Strålarna från detta ljus tycktes klara som solen. Och jag hörde änglars röster ropa: ’Se, brudgummen kommer; gå ut för att möta honom!’”

”Detta var midnattsropet, som skulle ge kraft åt den andre ängelns budskap. Änglar sändes från himlen för att väcka de modfällda heliga och bereda dem för det stora verk som låg framför dem. De mest begåvade männen var inte de första att ta emot detta budskap. Änglar sändes till de ödmjuka, hängivna, och drev dem att höja ropet: ’Se, brudgummen kommer; gå ut för att möta honom!’ De som hade anförtrotts detta rop skyndade sig och förkunnade budskapet i den helige Andes kraft och väckte sina modfällda bröder. Detta verk vilade inte på människors visdom och lärdom, utan på Guds kraft, och hans heliga som hörde ropet kunde inte stå det emot. De mest andliga tog först emot detta budskap, och de som tidigare hade lett i verket var de sista att ta emot det och hjälpa till att förstärka ropet: ’Se, brudgummen kommer; gå ut för att möta honom!’”

”I varje del av landet gavs ljus över den andre ängels budskap, och ropet smälte tusendens hjärtan. Det gick från stad till stad och från by till by, till dess att Guds väntande folk blev fullt uppväckt. I många församlingar tilläts budskapet inte att framföras, och en stor skara, som hade det levande vittnesbördet, lämnade dessa fallna församlingar. Ett mäktigt verk uträttades genom midnattsropet. Budskapet rannsade hjärtat och ledde de troende att söka en levande erfarenhet för egen del. De visste att de inte kunde stödja sig på varandra.” Early Writings, 238.

Ankomsten av budskapet om Midnattsropet i liknelsen identifierar när de två klasserna av jungfrur visar huruvida de har olja. De visa har olja, de fävitiska har den inte. Liknelsen uppfyllades genom Samuel Snows verk i milleritrörelsens historia, och i detta verk utvecklades det budskap som Snow frambar, såsom det framställs i hans artiklar i den tidens milleritiska publikationer. När han sedan anlände till lägermötet i Exeter, vilket ägde rum från den 12 till den 17 augusti 1844, framställs också en tidsperiod som slutligen ledde till att de som var på mötet lämnade det och förkunnade budskapet.

Det finns en ”tidpunkt” då budskapet om Midnattsropet är fullt etablerat, och vid den tidpunkten, på grundval av liknelsen, avslutas nådatiden för jungfrurna. Denna ”tidpunkt” föregås av ”en period” då budskapet håller på att utvecklas. Sedan juli 2023 har budskapet om Midnattsropet utvecklats, och till skillnad från den milleritiska uppfyllelsen har budskapet förmedlats över hela världen i förväg innan ”nådatidens slut”. När nådatiden avslutades vid slutet av mötet i Exeter gick budskapet därefter till ”varje del av landet”, och ”ljus gavs över den andre ängels budskap, och ropet smälte tusentals hjärtan. Det gick från stad till stad och från by till by, till dess att Guds väntande folk blev fullständigt väckt.”

I vår nuvarande historia finns det budskap som började publiceras i juli 2023 nu i etthundratjugo länder runt om i världen, och de artiklar som representerar utvecklingen av Midnattsropets budskap finns tillgängliga på över sextio språk, och artiklarna kan antingen läsas eller avlyssnas.

Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom för att visa sina tjänare vad som snart måste ske; och han sände den och gav den till känna genom sin ängel åt sin tjänare Johannes, som har vittnat om Guds ord och om Jesu Kristi vittnesbörd och om allt som han såg. Salig är den som läser och de som hör denna profetias ord och bevarar det som är skrivet i den; ty tiden är nära. Uppenbarelsboken 1:1–3.

Ljus i detta budskap, sådant det framställs genom artiklarna, har fullbordats på omkring sex månader av två personer.

”Om inte de som kan hjälpa till i — väcks till insikt om sin plikt, kommer de inte att känna igen Guds verk när den tredje ängels höga rop hörs. När ljuset går ut för att upplysa jorden, kommer de, i stället för att träda fram till Herrens hjälp, att vilja binda upp Hans verk så att det passar deras trånga föreställningar. Låt mig säga er att Herren i detta sista verk kommer att verka på ett sätt som i hög grad ligger utanför tingens vanliga ordning, och på ett sätt som kommer att stå i strid med all mänsklig planering. Det kommer att finnas sådana ibland oss som alltid vill styra Guds verk, ja, till och med föreskriva vilka steg som skall tas när verket går framåt under ledning av den ängel som förenar sig med den tredje ängeln i det budskap

som skall ges åt världen. Gud kommer att använda vägar och medel genom vilka det skall bli uppenbart att Han tar tömmarna i Sina egna händer. Arbetarna kommer att förvånas över de enkla medel som Han kommer att använda för att genomföra och fullkomna sitt rättfärdighetsverk.” Testimonies to Ministers, 300.

Lejonet av Juda stam har nu fört sitt folk i den sista tiden till verserna tretton till femton i Daniel elva och därmed öppnat den historia som representeras av historien från 200 f.Kr. till 63 f.Kr., och även Matteus sextonde kapitel samt historien om Kristi besök i Caesarea Filippi. Både förutsägelserna och historien om deras uppfyllelse överensstämmer med den del av Daniels bok som var förseglad intill de sista dagarna. Daniels bok och Uppenbarelsesboken är en bok, så i de sista dagarna, strax innan prøvotiden avslutas, blir Jesu Kristi uppenbarelse avförseglad, och den uppenbarelsen inbegriper den del av Daniel som hänför sig till de sista dagarna. Tiden är inne för avslutningen av lägermötet i Exeter.

Och han sade till mig: Försegla inte profetians ord i denna bok, ty tiden är nära. Den som är orättfärdig må fortsätta att vara orättfärdig, och den som är oren må fortsätta att vara oren; och den som är rättfärdig må fortsätta att vara rättfärdig, och den som är helig må fortsätta att vara helig. Uppenbarelsesboken 22:10, 11.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

Se, dagar skall komma, säger Herren Gud, då jag skall sända en hungersnöd i landet, inte en hungersnöd efter bröd, ej heller törst efter vatten, utan efter att höra Herrens ord. Och de skall driva omkring från hav till hav och från norr ända till öster; de skall löpa hit och dit för att söka Herrens ord men inte finna det. På den dagen skall de sköna jungfrurna och de unga männen försmäktas av törst. De som svär vid Samarias synd och säger: Så sant din gud lever, o Dan, och: Så sant Beershebas gudstjänst lever — också de skall falla och aldrig mer resa sig. Amos 8:11–14.